

MR 25.

FORELØPIG OVERSIKT OVER OPPSØKTE MYRER I OPPLAND SOMMEREN 1978

OPPSØKTE MYRER I PERIODEN 4.-12.7.1978.

Vernevurderingene er foreløpige, og det tas forbehold om endret vurdering når materialet er ferdig bearbeidet. Det vil da også bli tatt med vurdering av flere myrer enn de som her omtales. Endelig rapport følger senere.

Metode i felt, kriterier for vern osv. følger det vanlige mønster for undersøkelsene utført ved landsplan for myrreservater i Sør-Norge, jfr. Moen (1973). Det er myrenes utforming (hydrotopografi) og vegetasjon som er vurdert, mens f.eks. myrenes fugleliv ikke er trukket inn ved vernevurderingene. Skalaen brukt ved de foreløpige vernevurderingene er som vanlig:

- 1a : Særlig verneverdig internasjonalt
- 1b : Særlig verneverdig nasjonalt
- 1c : Særlig verneverdig nasjonalt, spesialområder (små myrer)
- 2 : Verneverdige myrer av landsdelsinteresse
- 3 : Verneverdige myrer av lokal interesse
- 4 : Mindre verneverdige myrer
- 5 : Myrer uten verneverdi

For hver lokalitet er det oppgitt følgende: Foreløpig vernevurdering, kommune, nærmere geografisk benevnelse/beliggenhet, høgde over havet, lokalisering etter UTM-systemet, navn og nummer på kartblad i serie M 711 som dekker lokaliteten.

25 5(3) Lillehammer, myrer N for Nordsætervegen. 710 moh. NN 83-84, 81-83
1817 II, 5.7.-78.

Relativt flate myrområder med ombrotrof til rik vegetasjon, fattig vegetasjon dominerer.

Stormyra (NN 83,83) verneverdi 3.

2 Gausdal, myrområder N for Kittilbu. 817-845 moh. NN 49-51, 83
NN 49-50, 84. 1817 III. 6.7.-78.
Svakt hellende ombrotrofe-rike myrkopleks med fine eksempler på de forskjellige grader.

2 Gausdal, SØ for Ormtjørneskampen. 825-840 moh. NN 45-46,83

1717 II. 6.7.-78.

Bakkemyrer med en variert floristisk sammensetning. Veksling mellom ombrotroft-rikt, fine grader. Rike kildehorisonter.

Området utgjør en naturlig del av en eventuell utvidelse av Ormtjørnkampen nasjonalpark.

4 Lillehammer, myrer mellom Borosætra og Auggevatn. 810-830 moh.

NN 62-63,73. 1817 III. 7.7.-78.

Hovedsakelig bakkemyrer som har intermediær vegetasjon dominerer. Et estetisk flott myrområde med veksling mellom granskog og myr.

2 Lillehammer, myrområde S/SØ for Lunken. 810-820 moh. NN 59,73

1817 III. 7.7.-78.

Flate myrpartier rundt vatnet av fattig karakter isprett uryddige strenger med ombrotrof vegetasjon. En del intermediære-rike svakt hellende bakkemyrer.

1c(2) Gausdal, Tjørnmyra. 760 moh. NN 60,89-90.

1817 III. 8.7.-78.

Rikmyr med stort innslag av orkideer. Interessant myr hvor bl.a. fjellflora går inn. Liten uberørt myr.

5 Søndre Land, S for Gåstjern. 465 moh. NN 75,38

1816 I. 9.7.-78.

Flatt myrkompleks av sumpkarakter. Fattig-intermediær.

1b(2) Nordre Land, Flåmyra. 615 moh. NN 62-63,58

1816 IV. 10.7.-78.

Meget stort myrkompleks, uberørt. Midtsonen av myra ombrotrof. Breie kantsoner av fattig-rik vegetasjon. Interessante grader avspeiles, antydning til strengdanning i enkelte områder. Rik flora.

5 Gausdal, S for nedre Ropptjørn. NN 53,85

1817 III. 10.7.-78.

Grunn myr med triviell vegetasjon. Fattigt-ombrotroft.

5(4) Gausdal, S for Raudsjøen. 715-720 moh. NN 57-59,94

1817 IV. 11.7.-78.

Hovedsakelig ombrotrof vegetasjon med en del fattige-intermediære dråg (Drevmyra verneverdi 5).

Rikt bakkemyrkompleks ved SV enden av sjøen, fredningsverdi 4.

5. Gausdal, Sjøsætermyra. 820-830 moh. NP 60-61,03.

1817 IV. 11.7.-78.

Vesentlig ombrotrof vegetasjon med små dråg av fattig vegetasjon.
En del store mykmatte-løsbunn områder av ombrotrof karakter.

Dovre, Grimsdalen. 1.000 moh.

1519 III.

Fjellmyr. Foreløpig ikke vurdert.

FORELØPIG OVERSIKT OVER OPPSØKTE MYRER I OPPLAND SOMMEREN 1978 II.

OPPSØKTE MYRER I PERIODEN 1.-9.8.1978.

Vernevurderingene er foreløpige, og det tas forbehold om endret vurdering når materialet er ferdig bearbeidet. Det vil da også bli tatt med vurdering av myrer som ble oppsøkt 4.-12.7.-78. Jfr tidligere oversikt. Endelig rapport følger senere.

Metode i felt, kriterier for vern osv. følger det vanlige mønster for undersøkelsene utført ved landsplan for myrreservater i Sør-Norge, jfr. Moen (1973). Det er myrenes utforming (hydrotopografi) og vegetasjon som er vurdert, mens f.eks. myrenes fugleliv ikke er trukket inn ved vernevurderingene. Skalaen brukt ved de foreløpige vernevurderingene er som vanlig:

- 1a : Særlig verneverdig internasjonalt
- 1b : Særlig verneverdig nasjonalt
- 1c : Særlig verneverdig nasjonalt, spesiområder
(små myrer)
- 2 : Verneverdige myrer av landsdelsinteresse
- 3 : Verneverdige myrer av lokal interesse
- 4 : Mindre verneverdige myrer
- 5 : Myrer uten verneverdi

For hver lokalitet er det oppgitt følgende: Foreløpig vernevurdering, kommune, nærmere geografisk benevnelse/beliggenhet, høyde over havet, lokalisering etter UTM-systemet, navn og nummer på kartblad i serie M 711 som dekker lokaliteten.

3 Gjøvik, Balleropmyra. 435 moh. NN 83,38. 1816 I. 2.8.-78.
Flat fattig rik minerotrof myr. Tråd-, flaskestorr og blåtopp dominans. Flekkvis store partier med jernoker-utfelling. Hovedsaklig fast-mykmatter. Myra oversvømmes temporært av flomvann. Grenser til Skumsjøen.

3 Øyer, S for Bottrudshaugen. 910 moh. NN 83,94. 1817 I. 3.8.-78.
Svakt hellende ombrotrof myr med høg tuvefrekvens som gradvis går over til fattig-intermediær bakkenyr. Viser

interessante vekslinger i vegetasjon og oppbygning.
Antydning til strengdanning. Estetisk flott område.
Like under skoggrensen.

4(3) Øyer, Bottrudmyra. 920 moh. NM 82,95-96,83,96. 1817 I.
3.8.-73.

Flatt blandingskompleks av ombrotrof og hovedsaklig
fattig minerotrof vegetasjon. Snå dråg av intermediær
karakter. Antydning til områder med strengdannelse.
Store områder med mykmatte-løsbunn.

3(2) Ringebu, NØ for Abborsjøen. 760-770 moh. NP 59,27. 1818 III.
4.8.-73.

Flate ombrotrofe og fattig-rike minerotrofe områder
dominerer. En del små rike bakkemyrer grenser mot det
flate hovedområdet. Den ombrotrofe og rike vegetasjonen
avspeiler fine og interessante grader. Området
inneholder de fleste grader på myr. Et velegnet
område for undervisning. Rike Kildehorisonter.

3(2) Ringebu, Helakmyrene. 800 moh. NP 83-84,41. 1818 XI.
4.8.-78.

Et meget stort myrområde. Bare deler av det oppsøkt.
Helt i N synes området å være benyttet i undervisnings-
formål (?) Består hovedsaklig av svakt hellende til
flate ombrotrofe partier. I store dråg og høljer av
fattig minerotrof karakter.

Myras moh., størrelse, utforming, vegetasjon og plas-
sering i landskapet gjør området verdifullt som refe-
ranseområde og som undervisningsobjekt.

2 Sør-Iron, myrer omkring Flakktjørna. 890-900 moh. NP 44-
45,44,45,44. 1718 III. 5.8.-78.

Rike bakkemyrer med mange diffuse Kildehorisonter SØ
og V for Flakktjørna. NV og Ø for Flakktjørna hoved-
saklig ombrotrof vegetasjon med høljer og tildels store
dråg av fattig minerotrof karakter. Interessant vegeta-
sjon og fire grader.

Ura mellom Flakkshøa og Flakktjørna er ikke høystaudebjørkeskog og dette området må sees i sammenheng med bakkemyrenes rikhetsgrad og bør tas med i vernesammenheng.

2(3) Sæl, Stålmayri. 945 moh. NP 13,37-39. 1718 III. 6.8.-78.
Store områder med svakt hellende bakkemyr av fattig-intermediær type. Flate fattige minerotrofe fastnykmattepartier langs vannene. En del ombrotrofe store partier med dominans av meterhøgt kratt av dvergbjørk og vier (*Salix* sp.), også en del ombrotrofe partier uten kratt. Flekkvis partier med polygonmark.
Myr ved tregrensen, avsreiler overgang til fjellmyr.

- Vågå, Myr Ø for Birisjøen. 940 moh. MP 98,25-26. 1618 II. 7.8.-78.
Hovedsaklig flate og bakkemyrer av rik-intermediær karakter. Myrene slynger seg gjennom landskapet av polygonmark. En del små ombrotrofe partier i kant mot polygonmarka. Interessant vegetasjon.
Myra Ø for Birisjøen nå sees i sammenheng med myrene ellers i Sjodalen (jfr. Marker rapport).

3 Etnedal, Myrstølmyran. 810 moh. NN 39,59.
" " , Myr N for Gjuven. 850 moh. NN 40,59. 1716 I 8.8.-78.
Disse to myrområdene henger dels sammen og bør sees under ett. Myrområdet er stort og hovedsaklig fattig med ispredte dråg og kildefranssprøy av intermediær karakter. Spredte til dels store bakkemyrer med fastmarkshiter med gran som skjærer inn. Stor estetisk verdi.

2 Etnedal, myrer omkring Længtjern. 875 moh. NN 37,65-66. 1717 II. 8.8.-78.
Spredte ombrotrofe partier. Hovedsaklig flate fattige-intermed minerotrofe fastmatter. Rikkayr langs elva og vatnet. Rike bakkemyrer med Kildehorisorter i S. Langs deler av elva tett kratt av dvergbjørk og vier (*Salix* sp.). Interessant vegetasjon.

3 Østre-Eoten, myr i for Sukkestad. 380 moh. INN 965,312.

1916 III. 9.8.-78.

Meget liten rikmyr-sump med åpent tjern og gradienten løsbunn-tuve. Meget interessant flora og vegetasjon. Området er dels berørt av menneskelig aktivitet. Tett kantskog på fastmarka mot myra. Representerer et typeområde på småmyrer-sump som opptrer flekkvis i gran-skogen, er sannsynlig et av de få som er igjen i området.